

2.2. Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku wszczęte przez osobę trzecią

Sąd

- nie stwierdził, że postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku jest oczywiście niezależne od woli właściciela znaku towarowego;
- zastosował nieprawidłowe kryterium, opierając swoje stwierdzenie na wywodzie, że postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku nie stoi na przeszkodzie dla używania tego znaku towarowego przez właściciela;
- ustalił nieprawidłowe kryterium „bezpośrednich skutków”: Sąd stwierdził, że możliwe jest – w sytuacji gdyby takie postępowanie skutkowało stwierdzeniem wygaśnięcia prawa do znaku – wniesienie skargi o odszkodowanie. Jednakże wskazał on, że nie stanowi to uzasadnionego powodu nieużywania, ponieważ nie jest to „bezpośredni skutek” postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku. Stwierdzenia Sądu w tym względzie są niezgodne z ratio legis wymogu rzeczywistego używania. Związłe stwierdzenie – zgodnie z którym właściciel znaku towarowego powinien ocenić i oszacować ponoszone ryzyko i następnie nadal używać swojego znaku towarowego, pomimo niepewności związanej z koniecznością zapłaty odszkodowania, lub powstrzymać się od używania – skutkuje oczywistą dyskryminacją małych i średnich przedsiębiorstw. Ponadto łatwo mogłoby to skutkować ryzykiem nadużycia postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku przez osoby trzecie zainteresowane zarejestrowanym znakiem towarowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 29 maja 2015 r. – Steef Mennes/Emirates Direktion für Deutschland

(Sprawa C-255/15)

(2015/C 294/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Steef Mennes

Strona pozwana: Emirates Direktion für Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 2 w związku z art. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „bilet” jest dokumentem, który daje podróżnemu (również) prawo do podróży tym lotem, podczas którego umieszczono go w niższej klasie, niezależnie od tego czy na tym dokumencie odnotowane są jeszcze inne loty takie jak loty przesiadkowe lub loty powrotne?
- 2) a) W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 10 ust. 2 w związku z art. 2 lit. f) rozporządzenia nr 261/2004 należy ponadto interpretować w ten sposób, że „cena biletu” jest kwotą, którą podróżny zapłacił za wszystkie loty odnotowane na bilecie, nawet jeżeli umieszczenie w niższej klasie nastąpiło tylko podczas jednego z lotów?

b) W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy przy ustalaniu kwoty stanowiącej podstawę zwrotu zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 261/2004 należy:

aa) oprzeć się na opublikowanej cenie przewoźnika lotniczego za podróż w wykupionej klasie na odcinku, którego dotyczy obniżenie klasy, czy

bb) ustalić iloraz dystansu na odcinku, którego dotyczy obniżenie klasy, i całkowitej długości lotu i pomnożyć przez cenę całkowitą lotu?

3) Czy art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 261/2004 należy ponadto interpretować w ten sposób, że „cena biletu” jest ceną samego lotu bez podatków i opłat?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 1 czerwca 2015 r. – GD European Land Systems – Steyr GmbH/Zollamt Eisenstadt
Flughafen Wien**

(Sprawa C-262/15)

(2015/C 294/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: GD European Land Systems; Steyr GmbH.

Druga strona postępowania: Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyłączenie przewidziane w uwadze 1 lit. c) do działu 93 Nomenklatury scalonej [załącznik I część II rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (¹), w brzmieniu nadanym mu rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. (²)] dotyczące „opancerzonych pojazdów bojowych (pozycja 8710)” obejmuje również „ich części”?
- 2) Czy uwagę 3 do sekcji XVII Nomenklatury scalonej należy rozumieć w ten sposób, że „stanowisko bojowe (wieża czołgowa)”, które może być używane w czołgach lub „mobilnych morskich systemach transportowych” albo też w urządzeniach stacjonarnych powinno zostać, jako część czołgu, zaklasyfikowane do pozycji 8710 z uwagi na to, że przedmiotowe stanowisko bojowe jest sprowadzane przez producenta czołgów do celów produkcji lub montażu czołgów i jest faktycznie w tym celu używane?

(¹) Dz.U. L 256, s. 1.

(²) Dz.U. L 290, s. 1.